

[Formanden]

kostpause så nær kl. 12 som muligt og at starte igen kl. 13.

Brusvang (CD):

Centrum-demokraternes folketingsgruppe har anmodet om at få denne debat, rettet til statsministeren, fordi vi føler, at det er nødvendigt at drøfte problemerne omkring de overenskomststridige strejker og de fysiske blokader. Det er centrum-demokraternes opfattelse, at der er en skæv udvikling i gang i vort samfund på arbejdsmarkedet, og at folketingsrådet har et ansvar herfor.

Så vidt det er mig bekendt, er begrebet »faglige møder« ikke defineret nærmere, hverken i praksis eller i lovgivningen. Ikke desto mindre har vi jo alle været vidne til, hvordan begrebet har spillet en afgørende rolle i den fagretlige kamp.

I første omgang ønsker CD derfor alene at få regeringens bedømmelse af, hvilket omfang disse arbejdsnedlæggelser, disse overenskomststridige strejker, har, sådan at vi ligesom har lidt fast grund under fødderne til at vurdere de samfundsmæssige konsekvenser. Hvor mange gange ti tusinde arbejdstimer går der tabt i vort samfund, fordi der etableres faglige møder?

Dernæst vil jeg gerne i begrundelsen gøre det klart, at CD ikke vender sig mod faglige møder som sådanne, for der var jo en tanke og en fornuftig idé bag ved adgangen til at holde et fagligt møde, nemlig dette at man kunne bruge det som en sikkerhedsventil. Man kunne tage trykket, om jeg så må sige, af en overophedet atmosfære. Hvis der derfor virkelig er tale om et fagligt møde med dette formål, så tror jeg at det er i alle parter velforståede interesse, at adgangen hertil bevares, men desværre er det jo ikke sådan, det har udviklet sig. De faglige møder er ikke længere spontane, de er tværtimod meget nøje planlagt, ofte 14 dage i forvejen, og man annoncerer i dagspressen, hvornår de skal finde sted. Det vil sige, at der er tale om et decideret misbrug set i forhold til den oprindelige idé. Når man så oven i købet bevidst placerer faglige møder på en sådan måde, at man ved at holde et fagligt møde en enkelt time – jeg tænker på journalisterne ved dagbladene – kan bevirke, at f. eks. et dagblad overhovedet ikke udkommer næste dag, så synes misbruget at være ganske klart.

Jeg mener, at der her er tale om et forhold på arbejdsmarkedet, som har udviklet sig til en samfundsplage, og vi føler i CD, at folketingsrådet ikke stiltiende kan være vidne dertil.

Jeg må også sige, at der selvfølgelig ligger en lille, beskednen kritik af regeringen i forespørgslen. Vi havde hellere set, at regeringen selv havde taget et initiativ her, men da dette altså ikke er sket, så håber vi gennem denne forespørgselsdebat at kunne få sat noget i gang.

Jeg vil gerne over for statsministeren betone, at jeg selvfølgelig er klar over, at statsministeren ikke her og nu kan give os regler for, hvordan problemerne kan løses. Der er for mange, der skal med i de forhandlinger. Arbejdsmarkedets parter og flere andre sagkyndige instanser skal med. Det er heller ikke det, vi efterlyser fra statsministeren. Fra statsministeren og regeringen efterlyser vi en erkendelse af problemets alvor og en vilje til at være med til at løse det problem.

Vi vil fra CDs side fremkomme med et forslag om motiveret dagsorden, og det vil blive fremsat af partiets ordfører i denne sag, hr. Melchior, på et senere tidspunkt, men det har altså alene det sigte at motivere regeringen til en indsats.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg vil gerne begynde med at slå fast, at de problemer, der tales om i den forespørgsel, som centrum-demokraterne her har stillet, i meget vidt omfang er reguleret i vort fagretlige system. Det er et system, som er udviklet i et samspil mellem organisationerne og lovgivningsmagten, og hovedprincipperne i dette system har stået deres prøve igennem en meget lang periode, og samtidig er enkeltheder i systemet efterhånden blevet tilpasset til den udvikling, der har fundet sted.

Dette system indebærer bl. a., at sager om iværksættelse af arbejdsstandsninger kan indbringes for arbejdsretten. Den kan pålægge dem, der har deltaget i en overenskomststridig arbejdsnedlæggelse, en bod samt give dem pålæg om at genoptage arbejdet.

I forespørgslen taler man om misbrug af adgangen til faglige møder. Det tyder på, at der særligt sigtes til overenskomststridige arbejdsnedlæggelser af kortvarig karakter, for hvilke der gælder en ganske særlig bestemmelse i arbejdsretslovens § 12. Der kan efter